

således at han kan modtage behandling. Men hvis man ikke har lyst til at blive behandlet, bliver man aldrig rask, uanset hvor mange behandlingsprogrammer man så måtte gennemgå.

Vi finder det urimeligt, at der skal være særlige forhold for personer i partnerskab, hvad angår straf. Volden er ens, uanset om den er begået mellem ægtefolk eller mellem fremmede, derfor skal den også dømmes ens. Dansk Folkeparti har derfor fremsat et beslutningsforslag, B 110, som skal førstebehandles den 16. maj her i salen. Forslaget har til hensigt at hæve strafferammen for partnervold, således at f.eks. en voldelig ægtemand ikke længere kan få rabat i straffen, blot fordi vedkommende er gift med offeret. Tværtimod burde det være en skærpende omstændighed, hvis volden er begået af en person, som offeret har et intimt og fortroligt forhold til. Som ligestillingsordfører vil jeg også benytte lejligheden til at pointere, at partnervold ikke udelukkende bliver begået af mænd mod kvinder, men at denne form for vold også udføres af kvinder mod mænd.

Uanset hvad, er partnervold en uacceptabel gerning, som skal straffes hårdt; ingen kone eller ægtemand kan være tjent med det voldsomme overgreb, som partnervold er. Man skal således ikke belønnes for at banke sin kone eller mand, men have den ubetingede fængselsstraf, som man fortjener. Med dette lovforslag vil man sænke straffen for hustruvold, og det kan vi i Dansk Folkeparti ikke gå med til. Dansk Folkeparti kan derfor ikke stemme for forslaget.

Kl. 17:59

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 17:59

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Voldelige partnere skal der selvfølgelig tages hånd om. Vi kan ikke acceptere vold, uanset hvem der udøver den, og uanset hvem der er offeret, og derfor skal man selvfølgelig være opmærksom på den særlige form for vold, der finder sted fra voldelige partnere. Derfor har regeringen også allerede på nuværende tidspunkt udarbejdet hele to handlingsplaner, der handler om det her spørgsmål. Det er sådan, at politiet rent faktisk har fået instruktion om, at de særskilt skal forholde sig til at tage hånd om det, der hedder æresrelateret vold eller jalousivold, således at de særlig er opmærksomme på den form for kriminalitet, også for at understrege

vigtigheden af, at vi ikke bare tager afstand fra vold i det hele taget, men at vi også tager afstand fra vold i partnerforhold.

Vi har jo en lov, som i forbindelse med alvorlige husspektakler rent faktisk giver mulighed for, at manden kan bortvises fra det fælles hjem endda i op til lang tid, også selv om han rent faktisk er ejer af det pågældende sted, og på den måde sørge for, at der bliver ro omkring familien, således at det ikke altid – her skal det selvfølgelig være i citationstegn – er moderen, der må flygte med børnene ud af hjemmet.

Derudover er det jo efter den gældende lovgivning allerede i dag muligt for domstolene at dømme til behandling, jævnfør straffelovens § 57, i det omfang domstolene vurderer, at det er det, der er det mest hensigtsmæssige.

Derudover har regeringen bedt Rigsadvokaten om at undersøge strafniveauet i forhold til vold og vold i partnerskaber, så vi kan komme den myte om det til livs, der måske er en myte eller måske en realitet, det ved vi jo ikke, før vi har fået det undersøgt, således at vi kan få sikret, at der ikke straffes lavere i samlivsforhold end ellers.

Endelig synes jeg også, at det er væsentligt at nævne, at behandling til de her voldelige personer er en mulighed allerede i dag i fængslerne, således at man i forbindelse med afsoning af straf altså har mulighed for at få en behandling. Og der er det jo nok ret væsentligt at huske på, at behandling – når vi taler om den her form for behandling – jo har den allerallerbedste effekt, når det er sådan, at det er frivilligt, og når man er motiveret til at indgå i et behandlingsforløb. Vi tror faktisk, at hvis man bliver tvunget til behandling, så er succesraten meget, meget lav, hvis den overhovedet er til stede. Vi tror, at det er en ret vigtig forudsætning, at man er indstillet på at indgå i et sådant samarbejde om at blive bedre, når det drejer sig om psykologbehandling.

Men det fører mig så frem til det sidste element, som jeg synes er væsentligt, og som jeg vil nævne i dag under den her debat, og det er, at vi tror på, at det er vigtigt, at vi fortsætter forskningen i det her, og at vi fortsætter udviklingen af behandlingen af voldelige personer, sådan at vi til stadighed har mulighed for at give den bedst mulige behandling, som medfører, at vi rent faktisk kan forebygge og forhindre, at der bliver begået ny kriminalitet. For én ting er at prøve at forebygge, noget andet er at straffe, men det, som må være helt afgørende, når vi taler om